

Ledererjev: 1. „Po semeniščih naj se naravoslovje bolj goji, kakor do sedaj; 2. vsak pripravnik naj se tudi na to napeljuje, da bo, kakor izrejunik na svojem mestu starišem duševen zdravnik, in kakor izvedenec v znanstvu človeške nature jim tudi olikan svetovalec“.

Kehrov predlog: „K višji omiki učiteljevi je potreba boljše plače, drugega nadzorstva in proste šole“.

Petschev: „Zbor naj opominja večja mesta, da naj napravljajo v duhu noveje pedagogike mestna semenišča“.

O Köhlerjevem predlogu se je dvakrat glasovalo, in je bil sprejet pri drugem glasovanju.

Dittes-ov predlog: „Ministerstvo za uk naj se popolnoma loči od ministertstva za bogočastje, ter naj se napravi za uk ali samostojno ministerstvo, ali naj se pa združi z znotranjim ministerstvom“.

O pol treh popoldne je bil konec prvega zbora. (Dalje prih.)

Otroški vertec.

Kralj in kmetič.

(Svobodno poslovenjeno.)

Neki mogočni, pa ljudomili kralj je jezdaril enega dne mimo njive, na kateri je ravno postarani kmetič oral. „Oče! ali je to polje vaše?“, vpraša kralj kmetiča. „Ne, vaše veličanstvo!“ odgovori pohlevno kmetič, „obdelujem ga le za dnino“. „In koliko doboste plačila za svoj trud?“, vpraša kralj dalje. „Štiri desetice“, odgovori vprašani. Priprosto, nevstrašeno obnašanje kmetičevo je kralju všeč, torej še dalje z njim goričava: „Kako nek potrosite vi te štiri desetice? Kmetič se malo za ušesmi popraska, potem pa pravi: „Kako jih neki potrosim? Ena desetica je za me in za mojo ženko za živež; z drugo plačujem svoje dolgove; tretjo vložim na obresti, in zadnjo dam vbogaime“. Kralju je bil ta odgovor nerazumljiv, torej reče kmetiču, naj mu te potroške bolj natančno razloži. Kmetič tako-le pripoveduje: „Kar se tiče prve desetice moj odgovor ne potrebuje razjasnila. Kar zadeva drugo desetico, s katero dolgove plačujem, je pa tako-le: Imam domá še žive stariše, ki so zavoljo velike starosti že za vsako delo nezmožni; ker so pa oni v moji mladosti za mene tako lepo skerbili in me preživili, je pač več ko prav, da jim sedaj plačujem, kar sem kdaj od njih dobil. V to tedaj potrosim drugo desetico. — Tretjo dajem na obresti s tem, ker jo potrosim za dobro odgojitev svojih dveh otrok, o katerih upam, da bosta tudi ona mene na starost lepo preskerbovala, ko ne

bodem mogel dalje delati. Z zadnjo desetico, katero dajem vbogaime, pa preredom iz bratovske ljubezni svoje dve revni in bolehní sestri, ki si nič prislužiti ne morete. Kralju so bili potroški kmetičevega zaslužeka tako všeč, da ga bogato obdaruje. Ta dar pa je tudi kmetiču podlaga lepše prihodnosti. Postal je vsled umnega gospodarenja premožen mož, in vsi, ki so ga poznali, so ga zelo čislali.

Kdor starše hvaležno spoštuje,
Sam srečo obilno si kuje.

Rodoľub Podratitovski.

Ogled po šolskem svetu.

Iz Idrije. Ker sem toliko o pisnih zvezkih tožil, bode me morda kdo zavernil s tem, da mi Greinerjeve in Pokornitove pisne knjižice v zgled stavi. Kakor so ti zvezki izvrstni, ker imajo lep, terden papir, čedne predpise, polegne čerte, vendar so za rabo v ljudskih šolah manj pripravi, toda bolj pa za zasebno in domače poučevanje. Učenec ravna se po tih zvezkih mora prvo predpisno versto po strani, 8 do 10 krat prepisovati, kar je učencem večkrat predolgočasno delo, ker jih veseli le sprememba. Ako učitelj pri rabi teh zvezkov ne kaže na tabli izpeljave čerk in njih vezave v zloge in besede, bodo otroci to predpisno versto napak posnemali, morda v vsaki poslednji versti. Ker pa mora učitelj v ljudskih šolah v sleherni uri na šolski tabli razlagati in predpisovati, torej je vsaki lepopisni zgled v pisnih knjigah nekako odveč, ker otroka dostikrat zapelje, da ga le mehanično prav ali neprav posnema in za učiteljevo razkladanje na tabli se dostikrat ne zmeni. Le, kjer je velika različenost med učenci, so taki zvezki dobri, da morejo po njih zmožnostih v različnih zvezkih pisati. Tudi notranja oprava teh zvezkov ne bo morda vsem vstrezala. V Greinerjevih zvezkih je sim ter tje pisna lega nekoliko zelo nagnjena in pri latinskem pisanju so nekatere čerke po podobi in načinu nemških čerk zavite, kar je zoper pravi značaj latinskega pisanja. Sicer so pa zgledni spisi v Greinerjevih zvezkih tako lični, da bi jih posebno učitelj ljudskih šol pri svojem poduku v marsičem moral posnemati.

Čedne, proste in naravno zložene, lahko izpeljive oblike, naravna, neposiljena vezava posamnih čert in čerk, obilost tankih (lasnih) potegljajev, kar vse tudi hitropis pospešuje — vse to kinča Greinerjeve zvezke. — Pokornitovi zvezki so zlasti za vaje v lepopisju pripravi; manj se priporočajo za hitropisje. Predpisi ali lepopisni zgledi so prav krasni in razodevajo pravi znak latinščine. Lega pisa je nekoliko zelo stoječa, in oblike so za male otroke pretežke. Široka linijatura v teh zvezkih in obilo praznega prostora je menda za to, da se več zvezkov popiše. (?) Pretresovaje Greinerjeve in Pokornitove zvezke našli smo torej v obeh nekaj pomanjkljivega pa tudi marsikako